

EN BANYETA

— PERIÓDICH HUMORÍSTICH.—ORGA DELS CASATS —

Secció Oficial.

La Junta d'aquest Cassino posa en coneixement dels socis y del públich en general, la subasta que tindrà lloch en lo saló de ball d'aquesta Societat el diumenge 2 del corrent Febrer, á las sis de la tarde, referent á las localitats pera los balls del pròxim Carnaval en lo Teatro de aquesta ciutat.

P. A. de la J. de G.

El Secretari,

Joan Buscató.

BALL DE CASATS

La Comissió organitzadora té 'l gust d'invitar á tots els socis del Cassino Menestral y á sas respectivas familias, per el que se celebrarà en els salons d'aquesta Societat, el día 1 de Febrer á las 9 de la nit, baix lo següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	LA CATASTRÓFA.
Vals	LO CORNET DE CASA.
Schotischs	EL CHARRET D'EN JANET.
Polka	L'HACA D'EN GARRONS.
Americana	EL GAVINET D'EN MILIO.
Mazurka	L'ESCUPIETA D'EN RICARDO.
Rigodon	LAS MULAS DEL ESTARTÚS.
Americana	L'AUTOMÓVIL D'EN BALDIRI.
Sardana	LA CASSERA DELS VUIT.

SEGONA PART

Sardana	LA PASSADA DE NIT.
Schotischs	AMORS D'UN CADIRAIRA ENCANTAT.
Espanola	LA BICICLETA D'EN BULLA.
Mazurka	LAS MINAS D'UN VINATÉ.
Americana	L'ESTANCARETA DEL BARRI.
Pilée	LO BADÓ D'EN PATROLINI.
Rigodon	L'UNIÓ D'UNS PASSAMANÉS.
Americana	LAS ESTACAS DEL TIXU.
Vals-Galop	EL DIMARS DE CARNAVAL.

Figueras 1 de Febrer de 1902.

La Comissió.

¡TORNEMHI!

Fa vuit dias, m'estaba passejant per lo saló Roig de mon Palau contemplant, ab la rialla 'ls llavis, las calderas plenas á curull (com diuen los catalanistas *enragé*) de mils animetas que per *in eternum* me farán companyia, cremant y bullint, per haber tingut una hora tonta de deixar-se pescar per un *dimoni* bonich que 'n forma de noya tira l'am, l'únich medi que 'm permet Deu de pescar á quatre infelissos. ¡Pobre BANYETA si no fossin els casats! Ja faria temps que hauria plegat el ram. Fins las calderas se rovellarian de no servir may. Lo que 'm crema més, es, que molts dels que arriban, ja tenen las dos *protuberancias frontals* tant desarrolladas, que m'estalvian treball de haverlosli de posar *banyas*. Me sab mal aquesta competencia terrenal. Las *banyas* son el meu símbol y so l'únich que tinch privilegi d'invenció per posarlas.

¡Pobre mont terrenal!

Donchs, com he dit primer, passejava per lo saló Roig, quant sento que truncan.

El porter, qu'es un barbut farreny que sols se deixa la barba per fer la competencia á l'altre porter, Sant Pere, feya una bacayna á peu dret y dexondantse y gratantse al mateix temps la pan-torrilla esquerra ab la punta de la banya dreta, obra la porta y encarantse ab el nou arribat li digué ab una veu de tro:

—¿Qui ets, jovenet? ¿No sabs que aqui no s'admeten criaturas? Au, ja pots tocar *pirandó* ó sino 't cremo.

—Veig que no m'has conegut, dimoni.

—Digam diable.

—¿Y per qué?

—Perque els dimonis tenen la cua més llarga y jo, ja veus, encara no 'm fa un pam.

—¿Que te l'has tallada?

—Ve, veurás, no hem pas de entrar ab espi-cacions; ¿quí ets y qué vols?

—¡Uy! Quin diable de més mal génit. Has de tenir paciència, ó sino perderás tota la parroquia. Digas á na 'n BANYETA, que l'*Hereuhet* es aquí.

—¡Acabáras!

—Li pots dir que aquest any, descartat de las bestiesas del any passat, he sigut molt bonich y que li encarrego també que quant surti que 's posi de bon humor y quedant aixis més acreditada la justa fama que gosa entre 'ls Socis del Cassino Menestral. Adeu, que 's tart y molt boirós; li porto espressions del Mut y la seva *camarilla*.